**Cântec (Hoare) pentru Aristina**

Să fi ştiut, mamă, eu
C-oi petrece atâta greu,
Nu mă ducem în codru
Să fiu frate cu dânsu'.
Mă ducem o săptămână,
Şi stăteam un an şi-o lună
Şi-mi făceam o moarte lină,
Moarte lină cu-a me' mână.
Moarte gre' cu mâna me',
Nimănui rău nu-i păre'.
Îi păre' rău codrului,
C-am fost copiliţa lui.
Codrului şi la câmpie,
C-am fost fată de-omenie
Şi în sat cu oamenii,
Şi la joc cu feciorii.
În sat cu nevestele
Şi la joc cu fetele.
Gura-mi râde că-i nebună,
Inima-mi plânge de zună
Gura-mi râde că-i buiacă,
Ochii-n lacrimi mi se scaldă.
Să fi ştiut, mamă, eu
C-oi petrece atâta greu,
Nu plecam din satul meu
Să vă fac atâta rău
Ţie şi neamului meu.

(scris de Varvara Boga din Libotin, jud. Maramureş)